

וְאֶכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ

גליון על

המזון

מטרתו לעורר את גודל מעלת אמירת ברכת המזון בכונה

"מצאתי למה אין אות פ"א סופית (ף) בברכת המזון לפי שכל מי שביקר ברכת המזון בכונה, אין שולט בו לא הרון אף ולא שצף ולא קצף, ולא אנף ולא אנף ומזונותיו מצויין לו ברוח ובכבוד על ימיו".
(באר היטב) א"ח הלכות ברכת המזון סימן קפ"ה אות א' - ספר הרוקח סימן של"ז

כך מקובל אני מרבותי ישמרם א-ל שכל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו
(ספר החינוך מצוה ת"ל)
כותב העטרת זקנים אדם המברך ברכת המזון מתוך הכתב בדקדוק ובכונה מסלק מעצמו צרות רבות ואסונות ל"ע.

א ישועה אין דעם טונקלסטן מצב

לכבוד די חשוב'ע ארויסגעבער פון על המזון,

אוי אז עס אנגעגאנגען פאר אפאר וואכן בשעת אדך ווארט שוין צו זען ווי די טייערן פון הימל פענענען זיך און עס רענגט אראפ מיליאנען... אבער דערווייל האט עס נאך נישט פאסירט. נאך מער, יענעם המשה עשר בשבט בין אדך געווען ביי מיין רבין שליט"א ביים טיש און אוי שטייענדיג אויפן פארענטשע בן אדך מיטאמאל אראפגעפאלן ל'ע און אדך האב זיך צובראכן מיין פוס, מ'האט מיך אריינגעפירט אין שפיטאל בשעת אדך בין געווען אין שרעקליכע יסורים, אדך שענס זיך צו זאגן, אבער אין קאפ האב אדך געהאט אסאך קשיות אויף כביכול... אדך האב נישט קיין פרנסה, דאט אדך אן השתדלות און אדך בענטש און דער מצב ווערט נאך אפילו רעגער, אדך ניי יעצט אפויגן אין שפיטאל...

דער איינציגסטער חיוון וואס אדך האב געהאט איז געווען די לעכטיגע ווערטער פון הגד"צ רבי אלימלך בירערנאן שליט"א אין זיין גליון "באר הפרשה" וואס אדך ליין יעדע וואך. ממש עטליכע וואכן פריער האט ער געהאט געשריבן א מוראדיגער געדאנק, אז יוסף הצדיק איז געקומן און תפיסה, וואס אדך גלייב איז געווען סאך אן רעגערער מצב ווי מיר, אז דוקא דארט האט ער געזען די ישועה, האב אדך זיך מחוק געווען אז אפשר פון וועט קומען מיין ישועה.

הכלל, אדך בין אנגעקומען אין שפיטאל, אדך בין אדורך עטליכע אפעראציעס און דערנאך האב אדך געדארפט פארבלייבן א שטיק צייט זיך צו ערהוילן, אפאר טעג שפעטער, אום שבת, האב אדך געשפירט עטוואס בעסער, האב אדך געבעטן מיין באגלייטער זאל מיך אראפנעמען צום אנטערשטן שטאק פון שפיטאל וואו עס איז דא אזא בית המדרש'ל און זאל כאטש קענען דאווענען מיט מיין, אוי האב אדך כאטש געקענט דאווענען ווי א איד און זיך טרעפן מיט נאך פנימער.

במשך דעם שבת האב אדך אנגעשראפן אין שול א מאדערן אידל און אדך האב זיך באקאנט געמאכט מיט אים, אדך ווייט נישט פארוואס אבער אוי שמועסנדיג האב אדך אים דערציילט מיין געשיכטע וואו אדך האב געדארפט און אדך האב פארלוירן מיין דשאב וכו', ער האט מיך אויסגעהערט און ארויסגעוויזן מיטלייד.

מורצא שבת קומט ער צו צו מיר און זאגט מיר אזוי: אדך האב נישט געוואלט רעדן קיין ביזנעס אום שבת, אבער וויסן זאלסטו און אדך האב א גרויסער ביזנעס "רעמאטלי", דאס הייסט אז די ארבייטער נישט פון קיין אפיס נאר יעדער ארבעט ביי זיך, אדך זיך שוין לאנג א פעהיגער מענעדזשער וואס זאל מיר פירן דעם ביזנעס, און אדך בין גרייט צו באצאלן נאר שוין, מיט א שטארקע פאטענציאל צו וואקסן, לויט ווי דו האסט מיר דערציילט האסטו אסאך עקספיריענס אין דעם, אז אפשר ווילסטו קומען ארבעטן ביי מיר?

פארשטייט זיך אז אדך האב זיך צוגעכאפט דערצו, און ווי נאר אדך האב זיך שוין געשפירט גוט און ארויס פון שפיטאל האב אדך אנגעהויבן צו ארבעטן ביי יענעם, געלויבט השי"ת אז ער און געווען זייער צופרידן פון מיין ארבעט, אדך האב נאר שטארק ארויסגעהאלפן זיין ביזנעס וואקסן און בליען, און בין אפאר קורצע חדשים האט ער מיך אויפגענומען אלס דער היפט מענעדזשער פון דער גאנצער פירמע און געהויבן מיין געהאלט כמעט אויפאל וויפיל אדך האב פארדינט אין מיין אלטע ארבעט.

כ"ה אז בין נאר שטארק מצליח אין די ארבעט און פארשטייט זיך אליינס אז אלס הכרת הטוב פאר'ן רבנו של עולם בין אדך ממשך מיט מיין קבלה און אדך וואש זיך חמוציא און בענטש ברכת המזון יעדן איינציגסטן טאג!

אדך האב זיך בעשיינערליך איבערגעצייגט אין די ווערטער פון הגד"צ רבי אלימלך שליט"א, אז דוקא אין מיין טונקלסטע מצב האב אדך געווען דער ישועה, דוקא דארט אין שפיטאל האט מיך השי"ת צוגעשיקט דער פאסאגער שליח צו ברענגען אזא גוטע פרנסה, און ס'איז מיך נישט קיין ספק אז דאס איז אויך אדך זכות פון די הייליגע מצוה פון ברכת המזון!

עס איז שוין א לענגערע צייט וואס אדך לייען אייערע גליונות און אדך האלט מיט די הפלאדיגע געשיכטעס וויאזוי מענטשן זען אונטער אפגעזען זאכן בעניני פרנסה אין זכות פון בענטשן ברכת המזון, דער אבת און אז אדך האב אדך א הפלאדיגע פערזענליכע געשיכטע וויאזוי אדך האב געווען אן אויסטערלישע סייענא דשמאי אין זכות פון ברכת המזון, אבער אדך בין א מענטש וואס גלייבט נישט צו דערציילן מינע מעשיות כרכים האב אדך זיך צוריקגעהאלטן דערפון, אבער פאריגע וואך ווען אדך האב געלייגט אין אייער גליון דער מוראדיגע מעשיות וויאזוי א איד איז געהאלפן געווארן אויף אן אויסטערלישן צווישן די שפיטאל ווענט האב אדך געכאפט אז בעצם האט מיין ישועה אדך פאסירט אין שפיטאל, מומילא האב אדך באשלאסן אלס "אל תמנע טוב מבעליו" הטאה האבנדיג פון ענקער הערליכער גליון אויך אריינגעשיקט מיין מעשה.

מיין געשיכטע הייבט זיך שוין בעצם מיט 22 יאר צוריק, ווען אדך בין אויפגענומען געווארן אלס דער CEO פון נאר א גרויסער פירמע, אדך האב געדינט דעם פאזיציע פאר קרוב צו 22 יאר! אדך האב כ"ה נאר שוין פארדינט, אדך האב געלעבט אויף נאר א הויכע סטאנדארט, עס האט מיך כ"ה נארנישט געפעלט.

אין שיינעם טאג, אימגעפער א יאר צוריק, רופט מיך מיין בעל הבית אריין און ער איז מיר מדיע אז ער האט באשלאסן צו פארקויפן די ביזנעס, אדך דערבייך מוז ער מיר בליט ברירה אויפזאגן פון מיין פאזיציע, צו זיין קרעדיט האט ער מיך געגעבן א חרוש געהאלט זיך צו קענען כאפן דעם אטעם און זוכן א נייע דשאב.

פארשטייט זיך אז דער מעלדונג איז געפאלן אויף מיר ווי א דינער אינמיטן העלן טאג, אדך בין געווען אוי באקוועט אין מיין פאזיציע און פון מיין טאג אויפ'ן צווייטן מוז אדך גיין זוכן א צווייטן דשאב, נאכערצו אז אדך בין געווען געוואוינט צו אזא הויכע סטאנדארט אז מיר מוראדיג שווער געווען צו טרעפן עפעס אויפ'ן זעלבן לעוול פון וואס אדך בין געווען צוגעוואוינט.

עס זענען אריבער אפאר וואכן און אדך האב ממש נארנישט געקענט טרעפן, מיין פרוי האט געהאט עפעס אן ארבעט וואס האט אריינגעברענגט ממש אויף בריוט און מילך, אבער ווייט ווייט נישט גענוג וואס אדך האב געדארפט אויסצוהאלטן א משפחה פון קינדער, פארשטייט זיך אז אדך בין געווען זייער אנגעזעצט און גידערגעשלאגן, און שטארק באארגט אויף מיר צוקונפט.

פונקט אזי יענע תקופה געלאפן דער לעכטיגער יום טוב הנוחה, אדך בין געווען ביים תוכה מסביב מיט די משפחה, און א שוואגער מינע האט באמערקט אויף מיר אז אדך בין נישט ביי מיר, נאכ'ן מסביב האט ער מיך גענומען אין א זיט און געכאפט א שמעס און מיך געפרעגט "למה פנד רעות הדיס?", אדך האב אים דערציילט די גאנצע מעשה און וויאזוי אדך מוטשע זיך און אדך זיך א דשאב קריטיש וויכטיג...

זאגט מיך מיין שוואגער, קוק אהער, אדך בין נישט קיין ארבעטס פארמיטלער און אדך בין נישט באקאנט אין דעם אינדוסטריע, אבער איין עצה קען אדך דיר יא נעבן, לעצטענס האב אדך אנגעהויבן לייענען א גליון "על המזון" וואו זיי ברענגען מעשיות וויאזוי אידן ווערן געהאלפן מיט פרנסה אין זכות פון זיך מחוק זיין אין דעם הייליגן מצוה פון "ברכת המזון", אז אפשר זאלסטו זיך אונטערנעמען א קבלה טובה זיך צו וואשן יעדן טאג און בענטשן ברכת המזון מיט כונה, און אין דעם זכות וועט דיר דער אייבערשטער העלפן און וועסט אויפגעראכטן ווערן... דערביי האט ער מיר געוויזן וויאזוי אדך קען זיך איינשרייבן צו באקומען אייער גליון, אדך האב טאקע אנגעהויבן צו לייענען אלע אייערע אלטע גליונות, און אדך בין שטארק נתעורר געווארן.

אדך האב געהערט וואס ער זאגט, אבער עס האט זיך מיך עפעס נאך נישט אריינגעזעצט אין קאפ, אדך האב געמיינט אז דאס איז עפעס א סגולה פאר ארוימעליש זיי זאלן האבן אויף בריוט, אבער אדך דארף דאך א הויך באצאלטע דשאב, וואס וועט עס מיר העלפן... אבער ווען ס'איז אריבער נאך אפאר וואכן, און דער מצב איז נישט בעסער געווארן האב אדך באשלאסן אז "אם לא יועיל לא זיק", שאטן קען עס זיכער נישט, און אדך האב אנגעהויבן זיך וואשן יעדן טאג און בענטשן מיט כונה...

א דאנק פאר'ן דרוקן מינע שורות

למי שיש סיפורים, עובדות, מאמרים ודברי תורה בגודל מעלת אמירת ברכת המזון בכונה
או להערות והארות אפשר לפנות למייל: AlHamuzoin@gmail.com

נתנדב לעילוי נשמת כ"ק מרנא ורנא
הרבי ר' ברוך ב"ר יחיאל מיכל ז"ע ממעבוס - הרבי ר' מנחם מענדל ב"ר יוסף ז"ע מרימוב - הרבי רבי אלימלך ב"ר אלעזר ליפמאן ז"ע מליזענסק רבי לוי יצחק בן שרה טאשא ז"ע מבארדיסטוב - רבי ישראל דוב בער ב"ר יוסף ז"ע מוועלעדניק - רבי ישכר בער בן ר' יצחק ז"ע מראדאשיץ רבי נחמן בן שמחה בן פיגא ז"ע מברסלב - רבי ישראל מאיר בן ר' אריה זאב ז"ע בעל ה'חפץ חיים" - רבי משולם פייש בן רבי מרדכי בן צייל ז"ע מטאשה הרבי ר' ישעי' ב"ר משה ז"ע מקערעסטין - רבי שלום ב"ר מרדכי יוסף משה ז"ע משאץ - רבי אליעזר שלמה ב"ר מנחם זאב זצ"ל רבי יעקב חיים ישראל רפאל בן רבי יצחק ושרה אלפיה זצ"ל